

Bieg z przeszkodami

Szarek był największym leniuchem i piecuchem w całym Zajęczkowie. Gdy inni malcy już od rana bawili się na łączce za miastem – Szarek wylegiwał się pod puchową pierzyną.

A jaki apetyt mieli rówieśnicy Szarka po zabawie! Drugie śniadanie zniknęło z talerzy, jakby je zmiatał wiatr. Mamusie uśmiechały się radośnie.

Szarek zasiadał do stołu dopiero przed południem.

– Co, szpinak? – jęczał zajęczek. – Nie cierpię szpinaku.

Mama załamywała łąki i podsuwała synkowi talerz z sałatą.

– Aż tyle? – krzywił się Szarek. Skubnął parę listków i wstawał od stołu.

Raz w zimie przyszli do Szarka koledzy, Kapustek i Sałatek.

– Chodź lepić bałwana – zaproponowali.

– Mogę zrobić bałwana w domu z pierzyny...

Ziewnął Szarek, przewrócił się na drugi bok i usnął.

Kiedy Kapustek i Sałatek byli już w sieni, podeszła do nich mamusia Szarka.

– Chciałabym – powiedziała – żeby mój Szarek był taki, jak inne zajęczki. Żeby wstawał rano, bawił się i miał

dobry apetyt, żeby był silny i zdrowy. Ale jak zmienić Szarka? Czy mogę liczyć na waszą pomoc?

Przyjaciele byli dumni z zaufania, jakim obdarzyła ich dorosła zajęczycza. Szastnęli nogami i zawołali chórem:

– Postaramy się, proszę pani!

Następnego dnia o świcie Szarek obudził się, drżąc z zimna.

– Gdzie moja pierzyna?! – zawołał.

Spojrzał w okno: pierzyna leży na śniegu. Wyskoczył na dwór, podbiegł do pierzyny, a pierzyna – w nogi!

Gonił ją Szarek, ale nie miał siły. Zasapał się. Pierzyna uciekła. Wrócił Szarek do domu, staniając się na nogach.

Tego dnia wcześniej zjadł śniadanie.

I, o dziwo – zamiast trzech listków sałaty zjadł trzy razy tyle.

Wieczorem pierzyna leżała na swoim miejscu.

A następnego ranka znowu uciekła i gonił ją leniwy zajęczek. I tak już było odtąd co dnia: pierzyna uciekała z rana, a wieczorem wracała.

Przyszła wiosna. Szarek biegał coraz szybciej i dalej i coraz więcej zjadał potem listków sałaty i szpinaku.

Aż wreszcie któregoś ranka Szarek dogonił uciekającą pierzynę.

Wyleźli spod niej dwaj przyjaciele: Kapustek i Sałatek.

– Ach, to wy ściągaliście ze mnie pierzynę! To na waszych nogach uciekała przede mną co rano!

– Tak – przyznali się przyjaciele. – Ale nie gniewaj się na nas. Przeczytaj lepiej ten afisz.

I Szarek przeczytał afisz:

OLIMPIADA W ZAJĘCZKOWIE

Jutro odbędzie się wielki bieg z przeszkodami o mistrzostwo Zajęczkowa.

Wezmą w nim udział wszyscy najlepsi biegacze.

Następnego dnia Szarek obudził się wcześniej.

– Pierzyna nie uciekła... – zdziwił się. I wtedy przypomniał sobie to, co było napisane na afiszu.

„Pójdę zobaczyć ten bieg” – pomyślał.

Zawodnicy stali już na starcie. Huknął strzał – rozpoczął się bieg. Ale co to? Wraz z innymi zawodnikami biegnie

Szarek. I to jak jeszcze! Przebiera szybko nogami. Już jest w środku grupy zawodników... Już jest na czele... (